

Trời Không Chớp Biển Mưa Nguồn

Trời không chớp biển mưa nguồn, đêm nào đêm nao tở cũng buồn... Hai câu thơ của Trần Tế Xương, nhớ là rơi nước mắt!

Ông Trời đi đâu mất? Đâu có mưa gì đâu! Không có chớp giáng đầu thì không mưa cuối biển!

California ngào nghẹn... nước mắt và mồ hôi. Người thợ điện nhìn trời... rồi leo lên sửa điện!

Cây trụ cao ngạo nghễ, dây điện nối song song. Tuyệt các tiểu bang Đông chưa về đây để đậu!

Xe chạy không để dấu một chút nào thời gian. Vài đám mây lang thang tan tan trên chớp núi...

Ông Trời không có lỗi... vì bầu trời bao la, vì cái cõi người ta người xa người vạn dặm!

Trần Tế Xương buồn lắm, ngày xưa, ngày xưa nào? Tôi thì đang thế nào? Nhớ thơ người ứa lệ!

Việt Nam mình dẫu bề, mưa nắng đó thất thường; ở đây đời tha hương, tin khí tượng bất định!

Đêm qua, nằm dự tính sáng nay đi dạo mưa. Sáng nay, rồi, đã trưa, ngòì nhìn nắng chói mắt...

Quả nỗi buồn có thật! Đâu cần gì chớp, mưa! Chỉ cần để trong thơ cái chớp mắt buồn bã...

Việt Nam mình xa quá! Nước Mỹ thì mệnh mông! Đi đâu cũng vô cùng, về đâu cũng hiu quạnh!

Trần Văn Lệ